

The Story of Yehuda and Tamar – Problem and Solution

The Curious Interruption

בראשית פרק לז – פרשת וישב - Bereishit Ch.37

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְוֵרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: (ב) אֵלֶּהוּ תִלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שִׁבְעֵ-עָשָׂר שָׁנָה
 And Yaakov dwelt in the land of his forefather's wanderings in the land of Canaan. These are the generations of Yaakov, Yosef was seventeen...

בראשית פרק מז - פרשת ויחי - Bereishit, Ch.47

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַת עָשָׂר שָׁנָה וַיְחִי יַמִּי־יַעֲקֹב שְׁנַיִם חֲמִישִׁים וְשִׁבְעֵ שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמָאתַיִם שָׁנָה
 And Yaakov lived in Egypt for seventeen years...

רש"י בראשית פרק לז - Rashi to Bereishit Ch.37

(ב) אלה תולדות יעקב - אלה של תולדות יעקב, אלה ישוביהם וגלגוליהם עד שבאו לכלל יישוב. סבה ראשונה יוסף בן שבע עשרה וגו' על ידי זה נתגלגלו וירדו למצרים.
 These are the generations of Yaakov – their dwellings and wanderings until they arrived at their (final) dwelling. The primary reason: Yosef... caused them to come down to Egypt

38 → 37

בראשית פרק לח: (א) וַיֵּרֵד יְהוּדָה מֵאֶת אָחִיו

And Yehuda went down from his brothers

בראשית פרק לז

(לה) וַיִּקְמָוּ כָּל־בְּנָיו וְכָל־בְּנוֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיִּמָּאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי־אֲרֹד אֶל־בְּנֵי אֲבִי שְׂאֵלָה וַיִּבְרַךְ אֹתוֹ אָבִיו:
 And Yaakov refused to be comforted, saying, I will go down to She'ol mourning for my son...

בראשית פרק לח

(כה) הוּא מוֹצֵאת וְהִיא שְׁלָחָה אֶל־חַמְלִיָּה לֵאמֹר לֹאִישׁ אֲשֶׁר־אָלְתָה לִּי אֲנֹכִי הֲרָה וּתְלַמְּרֵנִי הַכֹּרֶן־נָא לְמִי הַחֲתָמָת וְהַפְתִּילִים
 והמטָה האֵלָה: (כו) וַיִּכַּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֶדְדָּקָה מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא־נִתְּתִיהָ לְשָׁלָה בְּנֵי וְלֹא־יִסַּף עוֹד לְדַעְתָּה:

בראשית פרק לז

(לב) וַיִּשְׁלְחוּ אֶת־כְּתָנֶת הַפְּסִים וַיְבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מַצְאֵנוּ הַכֹּרֶן־נָא הַכְּתָנֶת בְּנֵךְ הוּא אִם־לֹא:
 (לג) וַיִּכְרָה וַיֹּאמֶר כְּתָנֶת בְּנֵי חַיָּה רָעָה אֶכְלָתָהּ: טָרַף טָרַף יוֹסֵף

בראשית רבה פרשת וישב פרשה פד #84 Midrash Bereishit Rabba

"וישלחו את כתנת הפסים... הכר נא הכתנת בנך" אמר ר' יוחנן אמר הקדוש ברוך הוא ליהודה "אתה אמרת לאביך הכר נא חיך שתשמע הכר נא" (בראשית לח כה).

And they sent the striped coat... "recognize the coat of your son!". Said Rabbi Yohanan, 'Hashem to Yehuda, "you said to your father 'recognise this', but your life you shall also hear 'recognise this'".

מדרש אגדה (בובר) בראשית פרשת וישב פרק לח סימן א

ויהי בעת ההיא וירד יהודה. שנידוהו ואמרו לו "כשאמרת לנו מה בצע כי נהרוג את אחינו שמענו לך, אם היית אומר לנו השיבונו אצל אביו היינו שומעים לך", לכך נסמכה "ויהי בעת ההיא", כדי לסמוך הכר נא להכר נא
 And it was at this time Yehuda descended from his brothers... they brought him down saying, 'when you said to us, what benefit do we gain from killing our brother, we listened to you! Had you said to us 'return him to his father, we would have listened to you'. Thus the section, 'And it was at this time...' is placed here, to place 'recognise this' next to 'recognise this'.

38 → 39

אבן עזרא בראשית פרק לח

ולמה הזכיר הכתוב זאת הפרשה במקום הזה? והיה ראוי להיות אחר והמדנים מכרו אותו פרשת ויוסף הורד מצרימה, להפריש בין מעשה יוסף בדבר אשת אדוניו, למעשה אחיו.

Yehuda's Teshuva

בראשית פרק לז

(כו) וַיֹּאמֶר יְהוֹדָה אֶל-אֶחָיו מִה-בָּצַע כִּי נִהְרַגְתֶּם אֶת-אֶחָיו וְכִסִּינוּ אֶת-דַּמּוֹ:
 (כז) לָלוּ וְנִמְכַרְנוּ לְיִשְׁמָעֵאלִים וַיְדַבְּרוּ אֶל-תְּהֵיבֵוּ כִּי-אֶחָיו בְּשָׂרְנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו:

בראשית פרק מג

(ח) וַיֹּאמֶר יְהוֹדָה אֶל-יִשְׂרָאֵל אָבִיו שְׁלַחַתְּהָ הַנְּעִר אֶתִּי וְנִקְוָמָה וְנִלְכָה וְנִחַיָּה וְלֹא נָמוּת גַּם-אֲנַחְנוּ גַם-אַתָּה גַם-טַפְּנוּ:
 (ט) אָנֹכִי אֶעֱרָבְנוּ מִיָּדִי תִּבְקָשׁנוּ אִם-לֹא הִבִּיאֲתָנוּ אֵלָיךָ וְהִצַּגְתָּנוּ לְפָנֶיךָ וְחִטָּאתִי לָךְ כָּל-הַיָּמִים:

בראשית רבה (תיאודור-אלבק) פרשת יחי פרשה צז ד"ה יהודה אתה יודוך

וכן אתה מוצא ביהודה שבשעה שבא מעשה תמר לידו והוציאוה לישרף שלחה ואמרה לו הכר נא (בראשית לח כה), מהו הכר נא, שא עיניך והכר את בוראך ואל תתבייש מבשר ודם, מיד כבש יצרו והודה במעשיו, ובשביל שהודה במעשיו הציל הקדוש ברוך הוא את בניו מן השריפה... אמר לו הקדוש ברוך הוא אתה הצלת את תמר ואת שני בניה מן השריפה, אף אני אציל את בניך מן השריפה, ואילו הן חנניה מישאל ועזריה, הא למדת שכל מי שהוא מודה במעשיו הקדוש ברוך הוא מצילו ומביאו לחיי העולם הבא, וכל מי שאינו מודה במעשיו הקדוש ברוך הוא מקללו, שכן מצינו בקין שבשעה שהרג את הבל אמ' לו הקדוש ברוך הוא אי הבל אחיך (בראשית ד ט), אמ' לפניו רבונו שלעולם אני והבל הביאנו דורון לפניך, להבל קיבלת, ולי חזרת בפחי נפש, ממני אתה מבקשו, והלא אינו מתבקש אלא ממך, שאתה משמר את כל הבריות, אמר לו הקדוש ברוך הוא אני מודיעך איכן הוא, מיד קיללו שנ' ועתה ארור אתה מן האדמה וגו' (שם שם /בראשית ד' /יא), מיד עמד ונשתטח לבקש רחמים מלפני הקדוש ברוך הוא שנ' גדול עוני מנשוא (שם שם /בראשית ד' /יג), אמ' לפניו רבונו שלעולם לא יהא עוני גדול מאותן ששים רבוא, שהן עתידין להכעיס לפניך במדבר וכיון שאמ' נושא עון (במדבר יד יח) מיד מחלתה להן שנ' ויאמר י"י סלחתי כדברך (שם שם /במדבר י"ד /כ), באותה שעה אמ' הקדוש ברוך הוא אם איני מוחל לקין אני נועל דלת בפני כל בעלי תשובה, מיד מחל לו הקדוש ברוך הוא מחצה, ולפי שלא עשה תשובה שלימה לא מחל לו על כל עוונותיו, ומנין שמחל לו הק', שמתחילה אמ' לו נע ונד תהיה בארץ (בראשית ד יב), ולאחר שעשה תשובה מה כת' ביה וישב בארץ נוד קדמת עדן (שם שם /בראשית ד' /טז), מכסה פשעיו לא יצליח (משלי כח יג) זה קין, ומודה ועוזב ירוחם (שם שם /משלי כ"ח /) זה יהודה הצדיק שבייש עצמו במעשה תמר, ואף ראובן לא הודה במעשיו אלא מכחו שליהודה, כיון שראה ראובן את יהודה שהודה, עמד הוא והודה כל מעשיו, ולפי שגרם יהודה לראובן לעשות תשובה, לפיכך סמכו משה רבינו לו שנ' יחי ראובן ואל ימות (דברים לג ו), וכת' בתריה וזאת ליהודה ויאמר (שם שם /דברים ל"ג /ז) על שניהם הוא א' אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם.